

Τόμος προαγωγῆς τῆς ἐπισκοπῆς Παραμυθίας εἰς μητρόπολιν ².

† Ἀνθιμος, ἐλέω Θεοῦ κλπ.

Ταῖς προσαγομέναις αἰτήσεσι τῶν εὐσεβῶν, ὅσαις τὸ δίκαιον καὶ εὐλογον συμπαρομαρτεῖ, προφρόνως συναινεῖ ἡ ἁγία Μήτηρ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ ταύτας εὐμενῶς ἐγκρίνει καὶ ἀποδέχεται, τὴν πνευματικὴν τούτων ὠφέλειαν καὶ τὴν ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς ἔργοις ἐπίδοσιν καὶ εὐημερίαν περὶ πλείστου ποιουμένη ἐν τῇ μητρικῇ αὐτῆς στοργῇ καὶ ἀγάπῃ, καθὰ δὴ τορῶς ἐμφαίνεται καὶ ἐν τῇδε τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Πράξει. Ἄνενεχθέντες γὰρ ἔναγχος τῇ ἡμῶν μετριότητι διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ τῆς ἁγιωτάτης ἐπισκοπῆς Παραμυθίας, τέως ὑπαγομένης ὑπὸ τὴν ἁγιωτάτην μητρόπολιν Ἰωαννίνων δι' ἐνυπογράφου καὶ ἐνσφραγίστου αὐτῶν ἀναφορᾶς μηνολογουμένης ἀπὸ ι'. Ἀπριλίου σωτηρίου ἔτους αὐχ' ε'. ἐδεήθησαν θερμῶς καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἠτήσαντο ἐπίνευσιν, ἵνα ἡ ἐπαρχία καὶ πατρὶς αὐτῶν, ὑποτελής τέως τῇ διαληφθείσῃ μητροπόλει, προαχθῆ εἰς μητρόπολιν ἐξαρτωμένην ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου ἁγιωτάτου ἀποστολικοῦ καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου κατὰ τὸ ἀξιόζηλον παράδειγμα καὶ ἑτέρων Ἐπισκοπῶν τῆς αὐτῆς ἀξιοθεισῶν ἐκκλησιαστικῆς χάριτος καὶ τιμῆς· τοσοῦτο δὲ μᾶλλον ἐνέκειντο τῇ παρακλήσει, ὅσοι διεβεβαίουν ὅτι τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν ἐπεκτεινομένης εἰς εὐρύτατον χῶρον καὶ περιλαμβανούσης πολλὰ διοικητικὰ τμήματα, αἱ ἐπαρχιακαὶ καὶ κοινοτικαὶ αὐτῶν ὑποθέσεις οὐκ ὀλίγον προσέκοπτον, τῆς τέως κυριάρχου μητροπόλεως μὴ ἐπαρκούσης εἰς λυσετελῆ τούτων προστασίαν καὶ ἐπισκόπησιν. Καὶ ταῦτα μὲν οἱ ἀνενεχθέντες ἐξελιπάρουν πολλὰ προσδοκῶντες τὰ ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς χώρας αὐτῶν ἐκ τῆς ἀμέσου ἐξαρτήσεως ἀπὸ τοῦ αὐτῆς ἐκκλησιαστικοῦ κέντρου. Ἡμεῖς δὲ σκεψάμενοι συνοδικῶς καὶ τὴν αἴτησιν αὐτῶν εὐλογον καὶ δικαίαν κρίναντες, δεῖν ἔγνωμεν, πολλοῖς τοῖς παραδείγμασιν ἀρχαίσις τε καὶ νεωτέροις ἐπόμενοι, τιμῆσαι καὶ ἀνυψῶσαι τὴν ἐπισκοπὴν ταύτην εἰς μητρόπολιν καὶ καθυπαγαγεῖν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν καὶ ὑποταγὴν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτου πατριαρχικοῦ, ἀποστολικοῦ καὶ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, μηδεμίαν ἐφεξῆς ἐχούσης ἐν αὐτῇ δικαιοδοσίαν καὶ ἐξουσίαν τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Ἰωαννίνων. Καὶ δὴ γράφοντες ἀποφαινόμενα Συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ἡ τέως ἐπισκοπὴ Παραμυθίας διὰ τοὺς προεκτεθέντας ἀποχρῶντας λόγους ὑπάρχη καὶ λέγηται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται μητρόπολις τοῦ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, αὐτῷ μόνον ὑποκειμένη κανονικῶς καὶ πρὸς αὐτὸν σχέσιν καὶ

2) Κώδ. Π. Ἀρχ. ΖΖ'. 487.

ἀναφορὰν ἔχουσα, ὃ δὲ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύων κύριος Λεόντιος τιτλοφορεῖται *Ἱερωτάτος Μητροπολίτης Παραμυθίας καὶ ὑπέριμος*, καθάπερ καὶ οἱ τοῦτον διαδεξόμενοι, μνημονεύων ὡς νενόμισται τοῦ κανονικοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος καὶ συναριθμούμενος ἑβδομηκοστὸς ἑβδόμος τῇ τάξει ἐν τῇ χορείᾳ τῶν λοιπῶν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν, οἷος καὶ ἐν τῷ Συνταγματικῷ ἐγγέγραπται, ἔχων ἅμα οὗτός τε καὶ οἱ τούτου διάδοχοι τὴν στάσιν καὶ ἔδραν τὴν ὁρισθεῖσαν αὐτῷ ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς Συνελεύσεσι καὶ χοροστασίαις, ποιμαίνων θεοφιλῶς καὶ θεαρέστως τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ λογικὸν τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, εὐλογῶν καὶ ἀγιαζῶν αὐτὸ καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικά ἐκτελῶν καθήκοντα μετὰ καὶ τῆς ἐν τῷ ἱερῷ Συνθρόνῳ ἐγκαθιδρύσεως, ὀφείλουσι δὲ καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ διατελοῦντες εὐλογημένοι χριστιανοὶ ἱερωμένοι καὶ λαϊκοὶ ἀναγνωρίζειν τὴν αὐτοῦ ἱερότητα μητροπολίτην τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως ταύτης, κειθαρχεῖν τε καὶ ὑποτάσσεσθαι αὐτῷ ὡς κανονικῷ αὐτῶν ἀρχιερεῖ καὶ πνευματικῷ πατρὶ καὶ ποιμένι λόγον μέλλοντι δοῦναι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ ἐν καιρῷ τῆς τῶν ἔργων ἀνταποδόσεως. Ταῦτα ἀπεφάνθη καὶ κεκύρωται Συνοδικῶς καὶ εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο ὁ παρὼν ἡμέτερος Πατριαρχικὸς καὶ Συνοδικὸς Τόμος καταστρωθεὶς καὶ ἐν τῷ τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἱερῷ τῶν ὑπομνημάτων Κώδικι, ἀντίγραφον δ' αὐτοῦ ἀπεστάλη καὶ τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Παραμυθίας ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἡμῖν ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ κυρίῳ Λεοντίῳ.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αἰωε'. κατὰ μῆνα Ἰούνιον, Ἐπινεμήσεως Η'.

† Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀποφαίνεται

† Ὁ Κυζίκου Νικόδημος	† Ὁ Αἴνου Δουκᾶς
† Ὁ Νικομηδείας Φιλόθεος	† Ὁ Μηθύμνης Νικηφόρος
† Ὁ Νικαίας Ἱερώνυμος	† Ὁ Γρεβενῶν Κλήμης
† Ὁ Προύσης Ναθαναήλ	† Ὁ Ἐλασσῶνος Νικόδημος

Παῖσιος Δημάργης, προαχθεὶς εἰς ἐπίσκοπον «Παραμυθίας καὶ Βουθρωτοῦ» κατὰ τὸ ἔτος 1775 ἢ μετ' αὐτό»³.

Ἀνθιμος, πιθανῶς διαδεχθεὶς τὸν Παῖσιον. Ἀναφέρεται τῇ 28 Φεβρ. 1785 (ὡς «Παραμυθίας καὶ Πάργας») καὶ τῇ 27 Δ|βρ. 1792⁴.

Χρῦσανθος, ἀναφερόμενος τῷ 1799 (ὡς «Βουθρωτοῦ καὶ Γλυκέως»), τῇ 1 Σ|βρ. 1799 καὶ τῇ 7 Ἰουλίου 1808 (ὡς «Παραμυθίας»)»⁵.

3) Ἡπ. Χρ. Γ'. 156.—Ἐκκλ. Ἀλ. Δ'. 386.—Σάθα Νεοελλ. φιλολ. σ. 482.—Μ. Ε. Ἐγκ. ΙΘ'. 400.

4) Ἡπειρ. Χρ. ΣΤ'. 31.—Περιοδ. Ε. Φ. Συλλ. ΚΠόλεως τόμ. ΚΖ'. 308, 311, 312.

5) Νέος Ποιμὴν περιοδ. ἐν ΚΠόλει τόμ. Γ'. (1921) σ. 415.—Κώδ. ΙΔ'. 30.
ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΒ'. (1937)

Προκόπιος, πιθανῶς διαδεχθεὶς τὸν *Χρῦσανθον*. Ἀναφέρεται τῇ 22 Μαΐου 1808. Ἀναφέρεται ὡς πρ. Παραμυθίας κατὰ Ἰούλιον 1833⁶.

Ἀμβρόσιος, ἀναφερόμενος τῇ 14 Ἀπρ. 1813 καὶ τῇ 12 Μαΐου 1817⁷.

Νεόφυτος, ἀναφερόμενος τῇ 1 Ἰανουαρίου τοῦ 1822. Τούτου προαχθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ/λεως Ἄρτης κατὰ 8/βριον 1826⁸ ὁ ἱερομόναχος *Ἀγάπιος*, ἀναφερόμενος τῇ 4 Αὐγ. 1827⁹.

Ἀγαπίου ἐπὶ Κύριον ἐκδημήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος — ἐξελέγη (27 Μαΐου 1849) ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Εὐδοξιάδος κύριος *Διονύσιος*, τῶν κανονικῶν ψήφων διενεργηθεισῶν, κατὰ πατριαρχ. καὶ συνοδ. ἄδειαν, καὶ μετὰ γνώμην τοῦ μ. Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς Ἰωαννικίου, ἐν τῷ ἐν Ἰωαννίνοις μητροπολιτικῷ ναῶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων Περιστερᾶς Σεραφεῖμ καὶ Ἀπολλωνιάδος Χριστοφόρου¹⁰.

Διονυσίου «διὰ τοὺς ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἱ. συνόδου ἐκτιθεμένους εὐλόγους καὶ νομίμους λόγους παυθέντος καὶ τέλεον ἀπομακρυνθέντος» — ἐξελέγη (14 Ἰουνίου 1869) ὁ «δοσιολογιώτ. ἐν ἱεροδιακόνοις κύρ *Ἀνθίμος*», γνώμη τοῦ μ. Ἰωαννίνων Σωφρονίου¹¹.

Ἀνθίμου «μετατεθέντος καὶ προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης μ/λεως Αἴνου» — ἐξελέγη (25 8/βρ. 1877) ὁ «πανοσιολ. πρωτοσύγκελλος κύρ *Γρηγόριος*», γνώμη τοῦ μ. Ἰωαννίνων Σωφρονίου¹².

Γρηγορίου «μετατεθέντος καὶ προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ/λεως Ἀγχιάλου» — ἐξελέγη (Ἰανουάρ. 1885) ὁ «δοσιολογιώτ. Μ. Ἀρχιδιάκονος κύρ *Ἰωάννης*», γνώμη τοῦ μ. Ἰωαννίνων Σωφρονίου¹³.

Ἰωάννου «μετατεθέντος εἰς τὴν ἀγιωτάτην μ/λιν Δισκάτης» — ἐξελέγη (12 Αὐγ. 1893) ὁ «θεοφιλ. ἐπίσκοπος Κίτρους κύρ *Δεόντιος*», γνώμη τοῦ μ. Ἰωαννίνων Γρηγορίου¹⁴.

Δεοντίου «προαχθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς μ/λεως Φιλαδελφείας» — ἐξελέγη μητροπολίτης (13 Φεβρ. 1896) ὁ «πανοσιολογ. Μ. Ἀρχιδιάκονος κύρ *Κωνσταντῖνος*»¹⁵.

6) *Περιοδ.* Ε. Φ. Συλλ. ὡς ἄνωτ. σ. 311, 312—*Κ. τοῦ ἐξ Οἰκονόμων τὰ σωζόμενα* Β'. 168.

7) *ἀπόθι* σ. 311, 312.

8) *ἀπόθι* σ. 309, 311, 312.—*Κώδ.* Π. Ἀρχ. ΙΔ'. 103.

9) *Περιοδ.* ὡς ἄνωτ. σ. 310, 312.

10) *Ἡπ. Χρ.* ΣΤ'. 29.

11) *Κώδ.* ΣΖ' 50.

12) ΣΖ'. 206.

13) ΣΖ'. 306.

14) ΣΖ'. 454.

15) ΣΖ'. 508.

Κωνσταντίνου «προαχθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ/λεως Γάνου καὶ Χώρας»—ἐξελέγη (27 Σ/βρ. 1897) ὁ «πανιερ. μ/της Λιτίτσης κὺρ Βασίλειος»¹⁶.

Βασιλείου «προαχθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ/λεως Βελεγράδων»—ἐξελέγη (12 Φεβρ. 1900) ὁ «πανιερ. μ. Κώου κὺρ Καλλίνικος»¹⁷.

Καλλινίκου «ἐπὶ τὴν ἐκμετρήσαντος καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος»—ἐξελέγη (3 8/βρ. 1906) ὁ «πανοσιολογ. Δευτερεύων κὺρ Ἱεροθέος»¹⁸.

Ἱεροθέου «προαχθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ/λεως Σισανίου καὶ Σιατίστης»—ἐξελέγη (30 Μαΐου 1909) ὁ «πανιερ. μ. Βάρνης κὺρ Νεόφυτος»¹⁹.

Νεοφύτου «μετατεθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ/λεως Σουφλίου»—ἐξελέγη (9 8/βρ. 1924) ὁ «πανιερ. μ. Βελεγράδων κὺρ Ἰωακείμ»²⁰.

Ἰωακείμ «μετατεθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ/λεως Νέας Πελαγωνείας»—ἐξελέγη (3 Σ/βρ. 1925) ὁ «πανοσιολογ. τέως Μ. Πρωτοσύγκελλος κὺρ Ἀθηναγόρας»²¹.

Ἀθηναγόρα παραίτησιν οἰκιοθελῆ ὑποβαλόντος τῇ Ἐκκλησίᾳ—ἐξελέγη (Ν/βρ. 1932) ὁ πανιερ. μ. Θάσου κύριος Γεώργιος ὑπὸ τὸν τίτλον «Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου»²².

16) ΠΩΓΩΝΙΑΝΗ

«Ἡ ἐν τῇ Πωγωνιανῇ ἀρχιεπισκοπῇ οὐκ ἦτον, ἀλλὰ πρωτοπαπᾶς ἦν ὑποτασσόμενος τῷ ΚΠόλεως Πατριάρχῃ καὶ καθεζόμενος ἐν τῷ σταυροκηγίῳ Πωγωνιανῆς, ἐν ᾧ ἔστι βασιλικὴ μονὴ εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου». Τὸ πρῶτον ἀναφέρεται ἡ ἀρχιεπισκοπὴ Πωγωνιανῆς μεταξὺ τῶν ὀκτώ ἀρχιεπισκοπῶν τοῦ οἴκουμ. θρόνου ἐν τῇ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς ΚΠόλεως ἰσχυρᾶ ἀναγραφῇ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ πατριαρχ. θρόνου ΚΠόλεως. Κατὰ Μάρτιον 1828 ἠνώθη τῇ ἐπαρχίᾳ Κορυτσᾶς, ἀποτελεσθεΐσης οὕτω τῆς *μητροπόλεως Κορυτσᾶς καὶ Πωγωνιανῆς*. Ἀποσπασθεΐσα τῆς Κορυτσᾶς οὐνηνώθη κατὰ Μάϊον 1834 τῇ ἐπαρχίᾳ Βελλᾶς, ἀποτελεσθεΐσης οὕτω τῆς *μ/λεως Βελλᾶς καὶ Πωγωνιανῆς*. Διαλυθείσης

16) Φ'α'. 16.

17) Φ'α'. 52.

18) Φ'α'. 148.

19) Φ'α'. 191.

20) Φ'οθ'. 45.

21) Φ'οθ'.

22) Ὁρθοδοξία Ζ'. (1932) σ. 428.

τῷ 1842 τῆς συνενώσεως τῶν δύο τούτων ἐπαρχιῶν, παρέμεινεν ἐφεξῆς μόνη ἡ μητρόπολις αὕτη Πωγωνιανῆς μέχρι τῆς διαλύσεως αὐτῆς καὶ συγχωνεύσεως μετὰ τῶν γειτόνων ἐπαρχιῶν Κορυτσᾶς καὶ Βελλᾶς, κατὰ Μάϊον 1863. Κατὰ Ν/βριον 1924 ὁρίσθη ὅπως ἡ ὑποδιοίκησις Πωγωνίου ἀποτελέσῃ τὴν μ/λιν Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς¹.

* *

Τόμος ἐνωτικὸς τῆς μητροπόλεως Πωγωνιανῆς μετὰ τῆς μητροπόλεως Κορυτσᾶς

Ἀγαθάγγελος ἐλέω Θεοῦ κλπ.

Ἡ μὲν θεραπευτικὴ μέθοδος διὰ τῆς συνθέσεως τῶν ἀπλῶν πολλάκις τοῖς ἀσθενέσι παρέχεται ἴσιν καὶ εὐτονον ἀποτελεῖ τῶν πρώην ἐκλελυμένων σωμάτων τὴν κίνησιν· ἡ δὲ κατὰ πνευματικὴν ἐπιστήμην ἀκροτάτη διοίκησις διὰ τῆς ἐνώσεως πολλάκις δύο διηρημένων παροικιῶν καὶ ὑφ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν προστάτην κανονικῆς ἐπισκέψεως τὴν σωτηριώδη κατάστασιν τῶν ὀρθοδόξων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ποιεῖται εὐρυθμὸν τε καὶ κατὰ λόγον τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐπαρχιῶν ἀναδείκνυσι κατάλληλον ἐπείγουσα τὴν θεραπείαν· πάντα γὰρ πρὸς οἰκοδομὴν καὶ καταρτισμὸν γίνεσθαι καὶ ὁ ἀποστολικὸς ἀποφαινόμενος λόγος εἰς αὐτὸ τοῦτο προάγει καὶ διατίθησι τοὺς τὴν ἐκκλησιαστικὴν προστασίαν θεῖα νεύσει ἀνεξωσμένους. Τοιαύτη τινὶ οἰκονομία ἔγνωμεν καὶ ἤδη ἐν δέοντι χρήσασθαι περὶ τῶν ἐφεξῆς δύο ἐπαρχιῶν Κορυτσᾶς καὶ Πωγωνιανῆς, τῶν ὑποκειμένων τῷ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῳ πατριαρχικῷ ἀποστολικῷ καὶ οἰκουμενικῷ θρόνῳ· ἀμφοτέραι γὰρ διηρημέναι οὔσαι ἀνέκαθεν καὶ ἴδιον ἔχουσα ἑκατέρω κυριάρχην πνευματικόν, ἡ μὲν ὡς μητρόπολις τετιμημένη, ἡ δὲ ἀρχιεπισκοπικὴν τάξιν λαχοῦσα, ἀδυνάτως εἶχον εἰς διατροφὴν τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἀρχιερέως καὶ περίθαλψιν διὰ τὸ γλίσχρον πᾶν καὶ ὀλιγοπρόσοδον αὐτῶν. Καὶ ἡ μὲν Κορυτσᾶ καὶ πρότερον ἐν μετρίᾳ πῶς καταστάσει τυγχάνουσα, ὅσον ἀποζεῖν τὸν οἰκεῖον αὐτῆς ἀρχιερέα, ἐπὶ τὸ χεῖρον ἤδη ἐξετράπη διὰ τὰς ἐπενεχθείσας καιρικὰς περιστάσεις καὶ ἀνωμαλίας, ὧν ἕνεκα τὰ μὲν εἰσοδήματα αὐτῆς ἐλαττωθῆναι καὶ ἐκλείπειν κατὰ μικρόν, τὰς δὲ ἀναγκαίας καὶ ἀφυήτους δόσεις καὶ δαπανήματα πολλῷ τῷ μέτρῳ πολλαπλασιασθῆναι συνέβη· ἡ δὲ τῆς Πωγωνιανῆς ἀρχιε-

1) G e l z e r Ungedr. σ. 630.—Ἀρχ. Χρυσ. Παπ. αὶ ἐπαρχίαι κλπ. σ. 24.—Χρυσ. Ἱερ. συνταγμάιον σ. 74.—Ὀρθοδ. Γ'. 235.—L e Q u i e n I σ. 93.—Γε-δεῶν Π. Πίν. σ. 689, 691, 697, 702.—M. E. Ἑγκ. Κ'. 950.—Ἡπειρωτ. Χρονικὰ Η'. 141, 143.—L e Q u i e n II'. 93.

2) Κώδ. Π. Ἀρχ. ΙΔ'. 140.

πισκοπὴ ἔκπαιται ἀδύνατος διετέλει καὶ πάντῃ ἀνίκανος πρὸς τὴν ἀναγκαιοτάτην κυβέρνησιν τοῦ κυριάρχου αὐτῆς, ὥστε καὶ τὸν ὑπὲρ τὰ τριάκοντα ἔτη ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύσαντα καὶ τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντα πρὸ μικροῦ κύρ *Διονύσιον* διὰ τὴν τοιαύτην αὐτῆς καὶ ἀδύνατον κατάστασιν οὐδέποτε προσωπικῶς ἐν αὐτῇ ἐπίδημησαι, ἀλλὰ δι' ἐπιτρόπων διοικοῦντα ἐν τῇ πόλει τοῦ Βουκουρεστίου τὸν ἅπαντα χρόνον διελθεῖν δι' ἀρχιεροπραξιῶν καὶ ἄλλων λειτουργημάτων τὰ πρὸς ζωάρκειαν ἐξοικονομοῦντα ὑπερήμερον φαίνεσθαι καὶ πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῶν αὐλικῶν διαφόρων καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλικοῦ ζητομερίου. Περὶ τούτων γοῦν συνοδικῶς ἡμῖν σκεπτομένοις ἤδη μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ διαληφθέντος ἀρχιεπισκόπου Πωγωνιανῆς κύρ Διονυσίου καὶ τὴν κατάλληλον θεραπείαν διανοουμένοις ἐπενεγκεῖν, ἀναγκαιότατον ἔδοξεν εἰς μίαν αὐτὰς ἐνώσαι καὶ ὑπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τάξαι προστασίαν τοῦ κανονικῶς ἤδη θατέραν ἔτι τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Κορυτσᾶς διέποντος συναδελφοῦ ἡμῶν ἐν Χριστῷ ἀγαπητοῦ κύρ *Βησσαρίωνος*· τὸ μὲν ὡς ἀδυνατοὶς ἀμφοτέραις ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐνδεῶς ἐχούσαις δυνάμιν τινα καὶ συναντίληψιν διὰ τῆς φεραλλήλου ταύτης ἐνώσεως κρυτανεύοντες, τὸ δὲ καὶ πεπεισμένοι ὄντες ὅτι διὰ τῆς ἐνούσης αὐτῷ φρονήσεως καὶ ἀξιότητος ἔχει διοικῆσαι κατὰ τὸ συμφερότερον ἀξιοπρεπῶς καὶ ἀναδειχθῆαι αὐτὴν ἐπαρχίαν λαμπρὰν ὡς πιστὸς καὶ φρόνιμος οἰκονόμος. Ἐφ' ᾧ καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ἡ ἐπαρχία αὕτη Πωγωνιανῆς μένη ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον ἠνωμένη μετὰ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κορυτσᾶς καὶ συνηρμοσμένη μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτῆς, κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων, τῶν τε ἐντὸς αὐτῆς καὶ τῶν ἀλλαχοῦ κειμένων καὶ εὑρισκομένων καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται μία καὶ μόνη ἐπαρχία δεσποζομένη ὑπὸ τοῦ νῦν κυριάρχου αὐτῆς ἱερωτάτου μητροπολίτου Κορυτσᾶς καὶ Πωγωνιανῆς καὶ ὑπερτίμου ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ κύρ Βησσαρίωνος καὶ τῶν μετὰ ταῦτα κανονικῶς διαδεχομένων αὐτόν, ἰθυνομένη τε καὶ διεξαγομένη ὑπὸ τῆς αὐτοῦ ἱερότητος, ὅστις ἔχει ἐπ' ἀδείας ποιμαίνειν τὸ ἐν αὐτῇ λογικὸν τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον καὶ ποδηγετεῖν σωτηριωδῶς εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος, εὐλογεῖν τε καὶ ἀγιάζειν αὐτούς καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικά ἐκτελεῖν μετὰ καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, καρπούμενος καὶ λαμβάνων ἀπαραμειώτως καὶ ἀνελλιπῶς καὶ πάντα τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα κύρια καὶ τυχηρά. Ὅφείλουσι δὲ καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ τῇ ἐπαρχίᾳ Πωγωνιανῆς χριστιανοί, ἱερωμένοι καὶ λαϊκοὶ πειθαρχεῖν καὶ ὑποτάσσεσθαι αὐτῷ ὡς γνησίῳ καὶ κανονικῷ αὐτῶν κυριάρχῃ καὶ παρέχων εὐπειθῶς καὶ προθύμως τὰ ἀνήκοντα δικαιώματα μηδενὸς ἐναντιουμένον ἢ ἀντιλέγοντος τὸ παράπαν ἐν βάρει ἀργίας ἀσυγγνώστου καὶ ἀλύτου ἀφορισμοῦ τοῦ ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος. Ταῦτα ἀπεφάνθη καὶ κεκύρω-

ται συνοδικῶς. Ὅθεν εἰς ἐνδειξιν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν ἀπολυθεὶς καὶ ὁ παρὼν ἡμέτερος Πατριαρχικὸς καὶ Συνοδικὸς Τόμος κἂν τῷ ἱερῷ κώδικι τῶν ὑπομνημάτων καταστρωθεὶς ἐπεδόθη τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Κορυτζᾶς καὶ Πωγωνιανῆς καὶ ὑπερτίμῳ ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἡμῶν ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ κυρ Βησσαρίωνι.

Ἐν ἔτει (αὐκῆ) κατὰ μῆνα Μάρτιον. Ἐπινεμήσεως Ληστ'.

† Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀποφαίνεται

† Ὁ Ἐφέσου Μακάριος, † ὁ Ἡρακλείας Ἰγνάτιος,

† Ὁ Κυζίκου Ματθαῖος, † ὁ Νικομηδείας Πανάρετος

* *

Τόμος ἐνωτικὸς τῶν ἐπαρχιῶν Πωγωνιανῆς καὶ Βελλᾶς εἰς μητρόπολιν Βελλᾶς καὶ Πωγωνιανῆς³⁾

† Κωνσταντῖος, ἐλέῳ Θεοῦ κλπ.

Ἐν πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις ἔστιν ἰδεῖν τῆς ἐκκλησιαστικῆς προνοίας τὸ ἀδιάλειπτόν τε καὶ ἀγρυπνον καὶ οἶαν ἐν τοῖς ἐμπίπτουσι προβάλλεσθαι τὴν οἰκονομίαν, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἐν ταῖς ὑποκειμέναις αὐτῇ ἀγιωτάταις ἐπαρχίαις. Ταύτας καὶ γὰρ πρὸς τὸ εὐθετον ἀείποτε ρυθμίζειν εἰώθε, συντάττουσα διὰ τῶν ὑπεροχικῶν αὐτῆς προνομίων καὶ τῆς ὑπερτελεστατικῆς δυνάμεως, σκοπὸν ἔχουσα τὸ ἄνετον τῶν ἐν αὐταῖς εὐσεβῶν καὶ τὴν Θεοφιλῆ πνευματικῆν αὐτῶν ἐπίσκεψιν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν. Τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἀποστολικὸς ὑποτίθεται λόγος, πάντα πρὸς οἰκοδομὴν καὶ καταρτισμὸν διφείλειν γίνεσθαι ἀποφαινόμενος. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ἡ ἐπαρχία Πωγωνιανῆς, ἡ ὑπὸ τάξιν ἀρχιεπισκοπῆς ὑπόκειμένη ἀνέκαθεν τῷ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῳ οἰκουμένικῳ θρόνῳ, τέως μὲν διετέλει ὑπὸ τὴν προστασίαν ἰδίων αὐτῆς ἀρχιερέων, ἀποκαθισταμένων κανονικῶς, διὰ δὲ τὸ ὀλιγοπρόσοδον αὐτῆς καὶ πρὸς διαμονὴν ἰδίου ἀρχιερέως ἀνίκανον, ὕστερεῖτο ἀείποτε αὐτοπροσώπου ἀρχιερατικῆς ἐπισκέψεως, τῶν ἐν αὐτῇ κατὰ καιροὺς ἀρχιερατευόντων ἐν ἀλλοδαπῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν διωκόντων ἀπὸ ἀρχιεροπραξιῶν, καὶ ἀποδημαῖς μακρᾶς ἀνεπίσκεπτον αὐτὴν μονογού καταλειπόντων, ἡ Ἐκκλησία πρὸ ἕξ ἡδὴ χρόνων, μετὰ θάνατον τοῦ Πωγωνιανῆς Διονυσίου, πρόνοιαν ἀξιόχρεων ποιουμένη ἐνεπιστεύσατο τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Κορυτζᾶς κυρ Βησσαρίωνι, καὶ ἤνωσεν αὐτὴν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ μητροπόλει Κορυτζᾶς, ἐλπίσασα διὰ τῆς ἐνώσεως ταύτης παραμυθῆσθαι τοὺς ἐν ἐκείνῃ χριστιανούς, ἐν στερήσει μακρᾶ ἀρχιερατικῆς παρουσίας καὶ εὐ-

3) Κώδ. ΙΖ'. 262.

λογίας διατελοῦντας καὶ συνεχῶς διὰ τοῦτο προσκλαιομένους. Ἄλλ' ἢ αὐτοῦ ἱερότης, οὐκ οἶδαμεν ὅπως, μετὰ τὴν τῆς Πωγωνιανῆς ἔνωσιν, ἀπροσφύτως πολιτευσάμενος πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ χριστιανούς, τρόπον τε τραχὺν καὶ ἀπάδοντα ἐνδειξάμενος, καὶ καταχρήσει καὶ ἰδιορρυθμίαις παρεκτραπείς, τὴν κοινὴν αὐτῶν ἐκίνησε δυσαρέσκειαν. Διὸ καὶ ἔκτοτε οὐκ ἐπαύσαντο δι' ἄλλεταλλήλων ἀναφορῶν ἀγωγὰς κινοῦντες κατ' αὐτοῦ καὶ προσκλιτύσεις δεινοπαθεῖς, ὡς ἡ Ἐκκλησία κολυειδῶς καταπαῦσαι προθυμηθεῖσα, σὺδὲν ἤνυσεν, ἀλλὰ καὶ ἐσχάτως τινὲς τῶν ἐκεῖ προκρίτων χριστιανῶν, παρὰ γενόμενοι ἐνταῦθα ἐπίτηδες, καὶ κοινὰς ἀναφορὰς τῶν ἐπαρχιωτῶν χριστιανῶν συνεπιφερόμενοι, παρέστησαν ἀδύνατον τοῦ λοιποῦ τὴν ὑπὸ τῇ ἐκείνου ἱερότητι ὑποταγὴν αὐτῶν, ὡς πολλῶν σκανδάλων αὐτοῖς παραίτιον, καὶ ἐπιμόνως ἐξητοῦντο τὴν ἀπὸ τῆς Κορυτζᾶς ἀφαίρεσιν τῆς Πωγωνιανῆς καὶ τῆς ἐνώσεως τὴν ἀκύρωσιν, ἀνατιθέμενοι τὴν διαίτησιν καὶ οἰκονομίαν τῆς πνευματικῆς αὐτῶν διοικήσεως, ὅπως ἂν συμφερώτερον περὶ αὐτῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ κριθεῖη, καὶ πρὸς κοινὴν αὐτῶν ἡσυχίαν καὶ ψυχικὴν ὠφέλειαν συμβαλλόμενον. Ταύτης τοίνυν τῆς αἰτήσεως συνοδικῶς ἐπεξεργασθείσης, καὶ διὰ τοὺς λόγους τῆς τῶν σκανδάλων καταπαύσεως, καὶ τῆς ἡσυχίας τῶν εἰρημένων χριστιανῶν, ἀποδεκτῆς φανείσης, ἔγνωμεν διαλύσαι τὴν ὀπώσποτε γενομένην ἔνωσιν ἀτελεσφόρητον αὐτὴν τοῦ λοιποῦ κατιδόντες, προσηλῶσαι δὲ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην Πωγωνιανῆς, αἵτε δὴ ἀδυνάτως ἔχουσαν, ὡς διεΐληπται, καὶ διὰ τὸ γλίσχρον καὶ ὀλιγοπρόσοδον μὴ δυναμένην ἴδιον ἔχειν ἀρχιερέα, καὶ ἐνώσει τῇ γειτνιαζούσῃ καὶ ἀμέσως αὐτῇ συνημμένη ἐπαρχίᾳ Βελλᾶς, ὑποκειμένη τέως τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Ἰωαννίνων, τὰ τε ἄλλα καὶ διὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ εὐχάριστον συγκατάθεσιν τῶν εἰρημένων ἐπαρχιωτῶν χριστιανῶν, εἰδότεων ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν θεάρεστον καὶ εἰρηνικὴν ποιμαντορίαν καὶ θεοφιλεῖ πνευματικὴν διοίκησιν τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατικῶς προΐσταμένου θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Βελλᾶς κυρ Ἰωσήφ, ἀνδρὸς κοσμίου καὶ ἀρχιεροπρεποῦς, παιδείᾳ τε κεκοσμημένου, ἐθάδος τῶν ἐκεῖσε ἠθῶν καὶ ἐθῶν, ζηλωτοῦ τῶν καλῶν, καὶ διὰ μακροῦ ἤδη πείραν ἐντελῆ τῆς εὐαρέστου αὐτοῦ ἀρχιερατείας παρασχόντος. Ἐνθεν τοι κοινῇ καὶ συνογικῇ διαγνώμῃ ἀποφανθέντες εἰς μίαν αὐτὰς ἐνωθῆναι ἀμφοτέρως, καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ταχθῆναι προστασίαν τοῦ διαληφθέντος ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κυρ Ἰωσήφ, ἔγνωμεν συγχρόνως τιμῆσαι καὶ προβιβᾶσαι εἰς μητρόπολιν τὴν ἐπαρχίαν ταύτην Βελλᾶς καὶ Πωγωνιανῆς, κατὰ φιλοτιμίαν ἐκκλησιαστικὴν ἀναγκαίαν καὶ συμφέρουσαν τῇ πνευματικῇ αὐτῆς διοικήσει, οὐ καινοτομοῦντες, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς τοῖς παραδείγμασιν ἐπόμενοι, ὅσα εὗροι τις ἂν ἐν τοῖς ἀρχείοις καὶ ἐν ταῖς τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων διατυπώσεις περὶ τῶν προβιβασθειῶν ἢ ὑποβιβασθειῶν μητροπόλεων, ἀρχιεπισκοπῶν τε καὶ ἐπισκοπῶν. Αὐτίκα γοῦν τὰ Ἰωάννινα αὐτά, ἐπισκοπὴ τῆς Ναυπαύκτου ὄντα τὸ πάλαι εἰς μητρόπολιν προεβιβάσθη, καὶ ἄλλαι οὐκ εὐάριθμοι τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ καιροὺς εἰς τὸ μεῖζον ἢ ἔλατ-

τον τοῖς ὁρίοις καὶ τοῖς βαθμοῖς μετεβλήθησαν. Τὸ μὲν γὰρ τῆς ὑπερφουοῦς δυνάμεως θεῖον καὶ αἰεὶ ὠσαύτως ἔχον, πρόσεστι τοῖς ἀρχιερεῦσι, τὰ δὲ ὄρια καὶ αἱ τάξεις, οἷα δὴ ἀνθρώπινα, ἄλλοτε ἄλλως μεταβαλλόμενα καθορᾶται διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας χριστιανούς, ἢ τοὺς προῖσταμένους ἀρχιερεῖς. Καὶ δὴ γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς ἵνα, τῶν εἰς χεῖρας τοῦ διαληφθέντος ἱερωτάτου μητροπολίτου Κορυτζᾶς κὺρ Βησσαρίωνος περὶ τῆς ἐνώσεως τῆς Πωγωνιανῆς μετὰ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ Κορυτζᾶς ἐκκλησιαστικῶν γραμμάτων ἀκύρων μενόντων καὶ ἀνισχύρων, διὰ τοὺς ἐκτεθέννας λόγους, καὶ ὡς χάρτης ἄγραφος λογιζομένων, ἡ ρηθεῖσα ἐπαρχία Πωγωνιανῆς μὲν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον ἠνωμένη ἀδιαλύτως μετὰ τῆς ἐπαρχίας Βελλᾶς, καὶ συνηροσμένη μετὰ πάντων τῶν προνομίων αὐτῆς καὶ τῶν κτημάτων, καὶ πραγμάτων, καὶ ἀφιερωμάτων, καὶ παρὰ πάντων γινώσκονται αὐταὶ μία καὶ μόνη ἐπαρχία καὶ μητρόπολις, ὑποτασσομένη ἀμέσως πρὸς τὸν καθ' ἡμᾶς ἀγιώτατον πατριαρχικὸν καὶ οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὡσπερ καὶ αἱ λοιπαὶ μητροπόλεις, δεσποζομένη, ἰθυνομένη τε καὶ διεξαγομένη κανονικῶς ὑπὸ τοῦ ἤδη ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κὺρ Ἰωσήφ, ὅστις ἔχει τὸ προνόμιον τοῦ λέγεσθαι καὶ γράφεσθαι *Ἱερωτάτος Μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Πωγωνιανῆς καὶ ὑπερίμμος*, ὡσπερ δὴ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν διάδοχοι τῆς μητροπόλεως ταύτης, ἔχων τὴν τάξιν αὐτοῦ καὶ ἔδραν ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς συνελεύσεσιν, εἰ οὕτω τύχοι, ἀμέσως μετὰ τοὺς ἄλλους μητροπολίτας, τοὺς ἐκπαλαίποκειμένους τῷ οἰκουμενικῷ Θρόνῳ, ἔχη δὲ ἐπ' ἀδείας ἢ αὐτοῦ ἱερότης ποιμαίνειν τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ λογικὸν τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον καὶ ποδηγετεῖν σωτηριωδῶς εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος, εὐλογεῖν τε καὶ ἀγιάζειν τοὺς ἐν αὐτῇ εὐλογημένους χριστιανούς, καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικά ἐκτελεῖν μετὰ καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, καρπούμενος καὶ λαμβάνων ἀπαραμειώτως καὶ ἀνελλιπῶς πάντα τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα κύρια καὶ τυχηρά. Ὅφείλουσι δὲ καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πωγωνιανῆς ἱερωμένοι καὶ λαϊκοὶ πειθαρχεῖν καὶ ὑποτάσσεσθαι αὐτῷ, ὡς γνησίῳ καὶ κανονικῷ αὐτῶν κυριάρχῳ καὶ παρέχειν εὐπειθῶς καὶ προθύμως πάντα τὰ ἀνήκοντα τῇ αὐτοῦ ἱερότητι εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα, κύρια καὶ τυχηρά, μηδενὶ ἐναντιούμενοι τὸ παράπαν, ἐν βάρει ἀργίας ἀσυγγνώστου καὶ ἀλύτου ἀφορισμοῦ τοῦ ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος. Ταῦτα ἀπεφάνθη, καὶ κεκύρωται συνοδικῶς. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ὁ παρὼν ἡμέτερος Πατριαρχικὸς καὶ Συνοδικὸς Τόμος, καταστρωθεὶς κἀν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ ἐδόθη τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Βελλᾶς καὶ Πωγωνιανῆς, καὶ ὑπερίμῳ, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἡμῶν ἀδελφῷ κὺρ Ἰωσήφ.

Ἐν ἔτει αὐλῶδ' κατὰ μῆνα Μάιον, Ἐπινεμήσεως Ζ'.

**Τόμος διαλύσεως τῆς ἐπαρχίας Πωγωνιανῆς καὶ συγχωνεύσεως
μετὰ τῶν γειτόνων ἐπαρχιῶν Κορυτσᾶς καὶ Βελλᾶς 1.**

✠ Ἰωακείμ, ἐλέω Θεοῦ κλπ.

Τῶν πραγμάτων, ὥσπερ τὰ καλῶς βαίνοντα, καὶ εἰς ὃ προώρισται τέλος ἀπευθυνόμενα, συνέχει ἀπαρακοίητα καὶ συντηρεῖν, οὕτω τάναντίον τῆς οἰκείας ἐνεργείας ἐκπίπτοντα, καὶ ἧς ἐκλήθη τάξεως ἐκτρεπόμενα, καταλύειν καὶ μιταιοῦν ἐπάναγκες τοῖς γε νοῦν ἔχουσι καὶ τὴν ὄνησιν ἀντιβλάβης θηρεῦν καὶ προαιρουμένοις. Τοῦτο δὲ κἂν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασιν ἀνέκαθεν ἐνεργούμενον καθορᾶται, ἐν οἷς ὁ λόγος οὗ περὶ δογμάτων, ἀπαγε, καὶ μυστηρίων ἱερῶν, καὶ τῶν ὄλων ἀθίκτων καὶ ἀναλλοιώτων τῆς πίστεως ὄρων καὶ θεσμῶν, ἀλλὰ περὶ τάξεως καὶ καταστάσεως τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπου πλείστας ἂν ἴδοι τις τὰς μεταβολὰς ἐν διαφόροις καιροῖς πρὸς τὴν ἀνάγκην καὶ τὰς περιστάσεις γεγεννημένας προνοίᾳ ἀξιοχρέω τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀείποτε καὶ ἐν παντὶ τὴν ψυχικὴν ὠφέλειαν τῶν πιστῶν πρὸ ὀφθαλμῶν τιθεμένης, καὶ τὰ μᾶλλον αὐτοῖς πρὸς σωτηρίαν συμβαλλόμενα κατορθούσης διὰ τῶν τοιούτων μεταρρυθμίσεων κατὰ τὸ ἀποστολικὸν «πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω καὶ καταρτισμόν». Τοῦτο δὴ καὶ ἡμεῖς ἤδη ἐπὶ τοῦ παρόντος ποιούμεθα. Καὶ γὰρ ἡ ἐπαρχία Πωγωνιανῆς, ἡ ἐκ τῶν ἀνέκαθεν ὑποκειμένων τῷ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῳ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ, καίτοι, καθὰ καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι, διατελοῦσα ἐς δεῦρο ὑπὸ τὴν διαδοχικὴν προστασίαν ἀρχιερέων ἀποκαθισταμένων κανονικῶς, ἀπὸ ἱκανῶν μέντοι χρόνων κατεφάνη ἀδυνάτως ἔχουσα εἰς διατροφήν ἰδίου ἀρχιερέως διὰ τὸ εὐτελὲς καὶ πάνυ ἀφαιρῶν τῶν ἀρχιερατικῶν προσόδων αὐτῆς⁴ μόλις καὶ γὰρ συνίσταται ἐκ χωρίων τινῶν σμικρῶν, ὑπ' ὀλιγίστων χριστιανῶν κατοικουμένων, καὶ τούτων πτωχῶν καὶ ἀπόρων, καὶ τὸ πλεῖστον ἀποδημούντων ἐν ἀλλοδαπῇ μὴ ἔχουσα παρὰ ταῦτα οὔτε μητρόπολιν, οὔτε τόπον κατάλληλον, οὔτε κωμόπολιν καὶ κατοικίαν ἀρχιερέως. Συνέβαινε γοῦν τοὺς κατὰ καιρὸν ἀρχιερεῖς Πωγωνιανῆς ὀνόματι μόνον αὐτῆς προϊστασθαι, τῷ πράγματι δὲ διὰ τὰς ἀνωτέρω στερήσεις τῶν ἀπολύτων ὡς εἰπεῖν ἀναγκῶν, ἀποκνέοντας μῆτε ἐπιδημεῖν ὄλων ἐν αὐτῇ (ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς μεταξὺ χρόνοις προνοίᾳ ἐκκλησιαστικῇ πρὸς παραμυθίαν τῶν χριστιανῶν ἀναλαβόντων τὴν ἐπαρχίαν ταύτην πλησιοχώρων ἀρχιερέων Κορυτσᾶς καὶ Βελλᾶς), ἀλλὰ μακρὰν καὶ ἐν ξένοις τὰ τοῦ βίου ἐπιζητοῦντας, τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν Βουκουρεστίῳ διατρίβειν, ποριζομένους μὲν καὶ ἀπὸ ἀρχιεροπραξιῶν, ἀπολαμβάνοντας δὲ καὶ τὰ εἰσοδήματα τοῦ ἐκεῖ χανίου, Γραϊτζι καλουμένου, ἀρχαίου κτήματος τῆς ἐπαρχίας ταύτης

4) Κώδ. ΚΘ'. 143.

της, καὶ παρὰ ταῦτα ὠφελουμένους καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Βλαχίᾳ κτημάτων τοῦ ἱεροῦ Σταυροπηγιακοῦ Μοναστηρίου τῆς Μολυβδοσκεπάστου. Τοῦτο γὰρ ἐπειδὴ ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ ἐξ ἀμελείας τῶν κατὰ καιροὺς ἡγουμένων ἀνωμάλως διέκειτο, καίτοι εὐπροσόδους Μετοχίους ἐν Βλαχίᾳ κειμένοις συγκεκροτημένον, ἦτοι τῷ Ἱερῷ Μοναστηρίῳ τοῦ ἁγίου Δημητρίου Πράδοι καὶ τῇ Σκήτῃ Κοδριένι, πεπρωτισμένοις ἀμφοτέροις μετὰ μωσιῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων, ἡπρονοία ἐκκλησιαστικῇ κατὰ τὸ παρελθὸν φωνησώτηριον ἔτος συνήνεται τῇ ἐπαρχίᾳ Πωγωνιανῆς δι' ἐκκλησιαστικοῦ Συγγιλίου Γράμματος ὑπὸ ὄρους ἐπωφελεῖς ἐν κεφαλαίοις ἐκτεθειμένους, ὅπως δηλ. τὰ ὑπὸ τῶν κτημάτων τῶν ἐν Βλαχίᾳ εἰρημένων Μετοχίων ἀποφερόμενα πρωτίστως μὲν δαπανῶνται εἰς εὐστάθειαν καὶ εὐπρέπειαν τῶν ἱερῶν αὐτῶν σκηνωμάτων, καὶ εἰς σύστασιν καὶ συντήρησιν κοινῆς σχολῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πωγωνιανῆς ἐπὶ διδασκαλίᾳ καὶ ἐκπαιδεύσει τῆς ἐγχωρίου νεολαίας, χρησιμεύωσι δὲ καὶ πρὸς ἄνεσιν καὶ περιθάλψιν τῶν κατὰ καιροὺς ἀρχιερέων Πωγωνιανῆς. Ἄλλ' οὐδὲν ἦττον καὶ μετὰ τὰς παραχωρήσεις ταύτας ἢ αὐτὴ ἐπὶ χρόνους μακροὺς ἐπεκράτει κατάστασις τῶν πνευματικῶν πραγμάτων τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Ἐφ' ᾧ καὶ ἀναφορὰς συνεχεῖς τῶν ἐπαρχιωτῶν χριστιανῶν διὰ τὴν τῶν ἀρχιερέων αὐτῶν στέρησιν καὶ ἀπουσίαν, καὶ προσκλαύσεις δεινὰς σπουδαίας πολλάκις παρέσχον τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀφορμὰς εἰς ἀναγκαιοτάτην τοῦ πράγματος θεραπείαν. Ἐῶμεν λέγειν, ὅση προέκυπτεν ἡ περὶ τὰ θρησκευτικὰ καὶ κανονικὰ ἐφάμαρτος κατάχρησις, ἀμοιροῦντα ἀμέσου ἀρχιερατικῆς ἐπιβλέψεως καὶ διοικήσεως, καὶ ἀναξίοις ἐπιτρόποις ἐμπιστευόμενα. Ἐπεὶ δέ, τοῦ πρὸ ἑπτὰ ἡδὴ χρόνων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ διορισθέντος κανονικῶς, ἔκτοτε δὲ ἐν Βουκουρεστίῳ μεταβάντος καὶ διαμένοντος Πωγωνιανῆς κύρ *Παναρέτου* διὰ τὸ ἐν διαφόροις ἀποφάσει καὶ ὑπεκφυγαῖς ἀποποιηθῆναι τὴν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ ταύτῃ προσωπικὴν ἀπέλευσιν, καίτοι πολλῶν καὶ ἐπιμόνων αὐτῷ προτροπῶν ἐκκλησιαστικῶν γενομένων ἐπὶ τε τοῦ παναγιωτάτου προκατόχου ἡμῶν καὶ ἐφ' ἡμῶν πολλάκις, παυθέντος ἀπ' αὐτῆς καὶ ἐκπτώτου γενομένου συνοδικῆ ἀποφάσει, τὰ τῆς ἐπαρχίας ταύτης διέμειναν ἀπροστάτευτα, καὶ ἀρχιερατικῆς ἐπισκέψεως ὅλως ἐστερημένα, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ διορισθέντα καὶ διατυπωθέντα ὑπὸ τῆς πρὸ τεσσάρων ἡδὴ χρόνων συγκροτηθείσης ἐθνικῆς προσωρινῆς συνελεύσεως διὰ τῶν ἐκδοθέντων καὶ βασιλικῶς ἐπικυρωθέντων Κανονισμῶν αὐτῆς, συνεπεία δὲ τούτων καὶ δι' ἐκκλησιαστικοῦ Συγγιλίου Γράμματος ἀρτίως ἐκδοθέντος, ἐπειδὴ τὸ ρηθὲν ἱερὸν Μοναστήριον τῆς Μολυβδοσκεπάστου μετὰ τῶν ἐν Βλαχίᾳ Μετοχίων καὶ τῶν κτημάτων αὐτῶν, συνήνεται καὶ προσηλώθη τῷ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτῳ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ, τότε δὴ ἀναγκαιοτάτη κατεφάνη ἢ ἐπὶ τῇ οὐσιώδει ταύτῃ ἀποφάσει ὀφειλετικῆ τῆς Ἐκκλησίας μέριμνα, καὶ σκέψεις ἐγένοντο συνοδικῶς καὶ μετὰ τοῦ Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, πῶς ἂν εἴη οἰκονομηθῆναι καὶ διατεθῆναι λυσιτελέστερον καὶ συμφερότε-

ρον τὰ τῆς πνευματικῆς καταστάσεως τῶν εἰρημένων χριστιανῶν, μηδεμιάς ἐλπίδος μοναστηριακῶν πόρων ἢ ἄλλης τινὸς γενναίας καὶ ἐπαρκούσης τῷ ἀρχιερεῖ αὐτῶν ὑποστηρίξεως ὑπολειπομένης, πρωτίστως μὲν δεομένης κατοικίας καὶ μητροπόλεως καὶ τόπου τοῦ προσήκοντος, ἀναντιρρήτου δὲ ὄντος ὡς οὐδὲ ταύτην κατορθωθῆναι δυνατόν, οὐδὲ πρὸς τὴν ὀλιγότητα τῶν κατοίκων καὶ τὴν ἀπορίαν φορητῆ ἔσεται καὶ ἡ ἐλάχιστη γοῦν ἀρχιερατικῆ ἑτησία ἐπιχορήγησις κατὰ τὸ γενικὸν μέτρον τὸ ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐπαρχίαις ἐφαρμοσθέν. Περὶ τούτων τοίνυν διὰ μακροῦ, ὡς εἴρηται, ἀπασχολούντων τὴν ἐκκλησίαν διασκεπτομένοις καὶ ἤδη αὐθις μετὰ τε τῆς ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, λόγων τε πολλῶν καὶ ἐμβριθῶν προστεθέντων, ὡς ἐν τοῖς συνοδικαῖς καὶ ταῖς τοῦ ρηθέντος Συμβουλίου πρακτικαῖς καθοραῖται, ἔδοξε κοινῇ καὶ συνοδικῇ διαγνώσει, τῶν πραγμάτων οὕτως ὑπαγορευόντων, καὶ μονονοῦ φωνῆν ἀφιέντων, διαλυθῆναι τὴν μητρόπολιν ταύτην Πωγωνιανῆς, καὶ τὰ μὲν συγκροτοῦντα τέως αὐτὴν χωρία, ἧτοι ἐν μὲν τῷ Καζᾷ Πωγωνιανῆς: Ὀσιανίτζα, Διπαλίτζα, Βλάχους, Βαλοβίστα, καὶ Μπογωνιτζκόν, ἐν δὲ τῷ Καζᾷ τῆς Κονίτζης: Σανοβόν, Μάξου, Δερβένι, Πιλθοῦκι, Κούκεσι, Μπομπίτζικον, Λεσκοβίκι, Τζάρτζικον, Μελεσίφι. Σεργιανή, Περάτι, Μελισσόπετρα καὶ Πιροβίτζα, ἐν δὲ τῷ Καζᾷ Πρεμετῆς: Βλιάσοβον, Ποσιένιανη, Ραδίχοβον Ἰσαρίσοβον, Ἡλιάρι, Μερτζάκι, Ζέπη, Δράτζοβον, Κανικόλι καὶ Πουλούμπαρι ἀπονεμηθῆναι τῇ πνευματικῇ προστασίᾳ τῶν μᾶλλον γεινιαζόντων ἀρχιερέων, ὧν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ πολιτικῶς κατὰ νομοὺς (Καζάδες) συνέχονται ὑπαγόμενα, τὰ μὲν τῇ ἐπαρχίᾳ Κορυτσᾶς, τὰ δὲ τῇ τῆς Βελλᾶς, (διαιρεθείση ἤδη ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων δι' ἐκκλησιαστικῆς Πράξεως κατεστρωμένης ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ κώδικι καὶ ἐπανακληθείση εἰς τάξιν ἐπισκοπῆς ὑπὸ τὴν τῶν Ἰωαννίνων μητρόπολιν, ὡς ὑπῆρχεν ἀνεκαθεν), τὸ δὲ ἐν Βλαχίᾳ κείμενον χάνι Γραϊτζι, κτῆμα ὄν τῆς ἐπαρχίας ταύτης Πωγωνιανῆς μετὰ τε τοῦ ἐν αὐτῷ Ἱεροῦ Ναοῦ τιμωμένου ἐπὶ τῇ Γεννήσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν κτημάτων αὐτοῦ προσηλωθῆναι καὶ συνενωθῆναι τῷ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτῳ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ, συνφδὰ καὶ τῇ ἐννοίᾳ τοῦ Β' ἀρθρου τοῦ περὶ ἐπιχορηγήσεων Κανονισμοῦ. Ὅτι δὲ ἡ πνευματικὴ αὕτη διαίτησις καὶ οἰκονομία πρὸς τὸ μηδένα φέρειν καινοτομίας ἔλεγχον, μόνης δὲ προνοίας σωτηριώδους ἐκκλησιαστικῆς ἔργον τυγχάνουσα κατὰ τὴν τοῦ καιροῦ καὶ τῶν πραγμάτων φορᾶν, συνίσταται καὶ διὰ παραδειγμάτων τρανωτάτων, ἀπόχρη διεξελθεῖν τὰ ἐκκλησιαστικὰ συνταγμάτια, ὅπου μυρίας ὄσας τῶν πάλαι ἐπαρχιῶν ἴδοι τις ἂν ἐκλελοιπίας τὸ σύνολον, τοῖς αὐτοῖς λόγοις πάντως καὶ περιστάσεσιν ὑποκνυψάσας. Ἐνθεν τοι τὴν πράξιν ταύτην ὡς εὐλογον καὶ σωστικὴν καὶ ἀναγκαιοτάτην ἐγκριθείσαν καὶ ἐπιδοκιμασθεῖσαν κοινῇ ὁμοφώνῳ γνώμῃ ἡμῶν τε καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, δεῖν ἐγνωμένον κατοχυρῶσαι, κρατῦναί τε καὶ ἐμπειδῶ-

σαι καὶ διὰ τοῦδε τοῦ Πατριαρχικοῦ ἡμῶν καὶ Συνοδικοῦ Τόμου, ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ Κώδικι καταχωρουμένου, εἰς διηνεκῆ καὶ ἀμεταποίητον ἐνέργειαν. Καὶ δὴ γράφοντες συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἀποφαινόμεθα καὶ ὀρίζομεν, ἵνα τῆς τέως ὑπαρξάσης μητροπόλεως Πωγωνιανῆς ἄρδην καταλυομένης διὰ τοὺς ἀναντιρρήτους ἐκτεθέντας λόγους, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτὴν μήτε λέγεσθαι καὶ φέρειν τάξιν καὶ ὄνομα μητροπόλεως, τὸ μὲν ρηθὲν χάρι Γραῖτζι μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ πραγμάτων, τῶν τε ἤδη ὄντων καὶ τῶν εἰσέπειτα προστεθησομένων, ὑπάρχη ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, καὶ λέγεται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται προσηλωμένον ὀλοσχερῶς καὶ συνηνωμένον ἀδιασπᾶστος τῷ Ἀγιωτάτῳ Πατριαρχικῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ, κτῆμα καὶ πρᾶγμα αὐτοῦ ἀναφαίρετον ὑπάρχον καὶ λογιζόμενον εἰς τὸ διηνεκές, τὰ δὲ ἀποτελοῦντα αὐτὴν πρότερον χωρία ὑπάρχωσι τὰ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον καὶ διατελώσιν ἐς αἰὲς συνηνωμένα ἀδιασπᾶστος καὶ προσηλωμένα ταῖς ἐφεξῆς γειτνιαζούσαις αὐτοῖς ἐπαρχίαις, μεθ' ὧν καὶ πολιτικῶς συνδέονται, ἥτοι τὰ μὲν δεκαοκτώ, ἐξ ὧν τὰ πέντε Ὁστανίτζα, Σιπαλίτζα, Βλάχους, Βελοβίστα καὶ Μπογωνιτζκὸν κεῖνται ἐν τῷ Καζᾷ Πωγωνιανῆς, τὰ δὲ δεκατρία, Σανοβόν, Μάξου, Δερβένι Πιλθούκι, Κούκεσι, Μπομπίτζικον, Λεσκοβίκι, Τζάρτζικον, Μελεσίγι, Σεργιανί, Περάτι, Μελισσόπετρα, καὶ Προβίτζικα ἐν τῷ Καζᾷ τῆς Κονίτζης, ταῦτα ὧσιν ἐς αἰὲς προσηλωμένα τῇ ἐπισκοπῇ Βελλᾶς καὶ Κοννίτζης, τὰ δὲ ἐννέα, ἥτοι Βλιάσοβον, Ποστένιανη, Ραδίχοβον, Τζαρίσοβον, Ἡλιάρι, Μερτζάκι, Ζέπο, Δράτζοβον, Κανικόλι καὶ Πουλούμπαρι, κείμενα ἐν τῷ Καζᾷ Πρεμετῆς, ὧσι προσηλωμένα τῇ μητροπόλει Κορυτζᾶς, γνωριζόμενα καὶ λογιζόμενα μέλη τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, κατ' οὐδὲν τῶν λοιπῶν ἀρχαιόθεν αὐταῖς ὑποκειμένων χωρίων διαφέροντα, συμπληροῦντά τε ὀλοσχερῶς καὶ συναποτελοῦντα ὁμοῦ τὸ σύνολον ἐκάστης αὐτῶν, καὶ πνευματικῶς διοικούμενα καὶ διεξαγόμενα ὑπὸ τὴν κυριαρχικὴν δικαιοδοσίαν τῶν κατὰ καιροὺς ἀρχιερέων αὐτῶν, καὶ τὴν παρ' αὐτῶν ἀρχιερατικὴν καὶ πατρικὴν προστασίαν ἀπολαμβάνοντα ἐν χριστιανικῇ ἀφοσίωσει καὶ υἱικῇ εὐπειθείᾳ τῶν ἐγκατοίκων ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν, πρὸς τοὺς κατὰ καιροὺς γνησίους τούτους πνευματικούς αὐτῶν προστάτας καὶ κυριάρχας καὶ νομίμους ἀρχιερεῖς, οἵς δὴ ὀφειλὴ ἐπίσης ἐπίκειται ἀπαραίτητος ποιμαίνειν εὐαγγελικῶς καὶ προϊστασθαι πνευματικῶς ἕκαστος τοὺς ἐν τῇ ἀπονεμηθεῖσι τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ χωρίους κατοίκους εὐλογημένους χριστιανούς, ἴσα καὶ τοῖς λοιποῖς ἐπαρχιώταις αὐτῶν, προστατεύειν τε αὐτῶν ἐν ταῖς ἐμπιπτούσαις ἐπαρχιακαῖς ὑποθέσεσι, καὶ συνελόντι εἰπεῖν κήδεσθαι παντοίως καὶ προσπαθεῖν ἀόκνως ὑπὲρ τε τῆς πνευματικῆς αὐτῶν ἀνέσεως καὶ ὀφελείας καὶ τῆς ἠθικῆς προόδου καὶ βελτιώσεως. Ταῦτα ἀπεφάνθη καὶ κεκύρωται συνοδικῶς. Ἐφ' ᾧ καὶ

ὁ παρῶν ἡμέτερος Πατριαρχικὸς καὶ Συνοδικὸς Τόμος ἐγένετο καταστρωθεὶς ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς διηνεκῆ ἔνδειξιν καὶ μόνιμον παράστασιν.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ αὐξῆ· κατὰ μῆνα Μάιον, ἐπινεμήσεως στ'.

† Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀποφαίνεται

† ὁ Ἐφέσου Παῖσιος, † ὁ Ἡρακλείου Πανάρετος, † ὁ Πρόεδρος Καρπάθου Μεθόδιος, † ὁ Λαρίσης Στέφανος, † ὁ Ἀρτης Σωφρόνιος, † ὁ Μυτιλήνης Μελέτιος, † ὁ Μελενίκου Διονύσιος, † ὁ . . . .
† ὁ Ρασκοπρεσρένης . . . . † ὁ Βελεγράδων Ἀνθιμος, † ὁ Γρεβενῶν Ἀγάπιος, † ὁ Σισανίου Μελέτιος.

* *

Γαβριήλ, κιδανῶς πρὸ τοῦ Ἀρσενίου⁶.

Ἀρσένιος, τῷ 1590⁷.

Ἀνθιμος, ὡς πρ. Πρωγονιανῆς, κατὰ Ἰανουάριον 1620⁸.

Συμεὼν ὑποβιαλῶν «παραίτησιν οἰκειοθελῆ καὶ ἀβιάστον», τῇ 28 Φεβρ. 1620, «διὰ τὸ μὴ εἶναι ἱκανὸν ἐξοικονομῆσαι τὰ τῆς ἀρχ/πῆς Πρωγονιανῆς διὰ τῆς συχνῆς καὶ πολλῆς αὐτοῦ ἀσθενείας»⁹.

Σωφρόνιος¹⁰ τούτου «ἀποθιανόντος»—ἐξελέγη (2 Φεβρ. 1643) «ὁ ὀσιώτατος ἱερομόν. κὺρ Παρθένιος»¹¹.

Παρθενίου «φυσικῶ θανάτῳ ἀποθιανόντος»—ἐξελέγη (1660) «ὁ πανοσιώτ. ἐν ἱερομον. καὶ πνευματικαῖς κὺρ Δανιήλ»¹².

Δανιήλ «καὶθυρέσει τελείῃ καὶθυποβληθέντος»—ἐξελέγη (N/βρ. 1666) «ὁ πανοσιώτ. ἐν ἱερομον. Νεκτάριος»¹³.

Μανασῆς, ἀρχιερατεύσας κατὰ τὸ ἐν τῷ μεταξὺ 1667—1673 διάστημα¹⁴.

Μαλαχίου¹⁵ «τῶν τῆδε ἀπάραντος καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος»—ἐξελέγη (1 Μαρτ. 1702) «ὁ ὀσιώτατος ἐν ἱερομ. κὺρ Ἐυθύ-

6) *Κ. Σάθα* βιογραφ. σχεδ. περὶ Ἱερσμίου Β'. ὡς ἄνωτ. σ. 4 δ'.—*Le Quien* ὡς ἄνωτ. 93.

6) *R e g.* ὡς ἄνωτ. σ. 90.

7) *Νομ. Συγγ.* σ. 208.—*Σάθα Γ'*. 561.

8) *Κωδ. Π. Ἀρχαιοφ. Β'*. 8.—*Α. Κεραμέως* ἱερ. βιβλ. Δ'. 8.

9) *Ν. Συγγ.* 123.—*Σάθα Γ'*. 576.

10) *Ν. Συγγ.* 236.—*Σάθα Γ'*. 584.

11) *Ν. Συγγ.* 222.—*Σάθα Γ'*. 598.

12) *Δελικάνη Γ'*. 181.

13) *Κωδ. Κριτίου Δ'*. 556.—*Δελικάνη Γ'*. 374.—*Δελτίον κλπ. Γ'*. 472.—Προβλ.

καὶ *Παράρτημα Κ—ΚΒ'*. τόμ. Ε. Φ. Συλλόγου σ. 99.